Canonul Cel Mare

Alcatuire a Sfîntului Parintelui nostru Andrei Criteanul Ierusalimiteanul

JOI, în a cincea saptamâna
a Sfântului si Marelui Post

Se toaca pe la al patrulea ceas din noapte si adunându-se fratii în biserica, preotul face începutul dupa obicei si se zic: Împarate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfânta Treime..., Tatal nostru..., Doamne miluieste (de 12 ori), Slava..., Si acum..., Veniti sa ne închinam... (de 3 ori) si Utrenia, dupa rânduiala.

Dupa psalmi, se cânta Aliluia si podobnicele glasului si se citeste Catisma a opta.

Apoi se citeste viata Cuvioasei Maria Egipteanca, în doua stari.

Psalmul 50

Stihurile: Sa cântam Domnului... nu se cânta, ci îndata se începe Canonul Mare, care se zice rar, cu glas umilit si cu inima înfrânta, facând la fiecare tropar câte 3 închinaciuni.

CANONUL MARE

Alcatuire a Sfântului Parintelui nostru Andrei Criteanul Ierusalimiteanul.

Cântarea 1, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ajutor si acoperitor S-a facut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeul meu si-L voi slavi pe El; Dumnezeul parintelui meu si-L voi înalta pe El, caci cu slava S-a preaslavit (de doua ori).

Stih: Miluieste-ma, Dumnezeule, miluieste-ma.

De unde voi începe a plânge faptele vietii mele celei ticaloase? Ce începere voi pune, Hristoase, acestei tânguiri de acum? Ci ca un milostiv, da-mi iertare gresealelor.

Vino, ticaloase suflete, împreuna cu trupul tau, de te marturiseste la Ziditorul tuturor. Si îndeparteaza-te de acum de nebunia cea mai dinainte si adu lui Dumnezeu lacrimi de pocainta.

Râvnind neascultarii lui Adam celui întâi-zidit, m-am cunoscut pe mine dezbracat de Dumnezeu, si de împaratia cea pururea fiitoare si de desfatare, pentru pacatele mele.

Vai, ticaloase suflete! Pentru ce te-ai asemanat Evei celei dintâi? Ca ai cazut rau si te-ai ranit amar; ca te-ai atins de pom si ai gustat cu îndrazneala mâncarea cea nechibzuita.

În locul Evei celei trupesti, facutu-s-a mie Eva întelegatoare gândul cel cu pofta trupeasca, aratându-mi cele placute, si gustând pururea din bautura cea amara.

Dupa dreptate a fost lepadat Adam din Eden, nepazind singura Ta porunca, Mântuitorule. Dar eu, care am calcat totdeauna cuvintele Tale cele datatoare de viata, ce voi patimi?

Covârsind eu de bunavoie uciderea lui Cain, m-am facut cu stiinta ucigas al sufletului, umplându-mi trupul de viermi, si razboindu-ma împotriva lui, cu faptele mele cele rele.

Nu m-am asemanat, Iisuse, dreptatii lui Abel. Daruri bineprimite nu Ti-am adus Tie niciodata, nici fapte dumnezeiesti, nici jertfa curata, nici viata fara prihana.

Precum Cain asa si noi, ticalosule suflete, am adus fapte murdare Facatorului tuturor si jertfa vrednica de mustrare si viata ne-trebnica; pentru acestea ne-am si osândit împreuna.

Ziditorule, facându-ma lut viu, ai pus întru mine trup si oase si suflare si viata; dar, o! Facatorul meu, Mântuitorul meu si Judeca-torul meu, primeste-ma pe mine cel ce ma pocaiesc.

Marturisesc Tie, Mântuitorule, pacatele pe care le-am facut, si ranile sufletului si ale trupului meu, care tâlhareste le-au pus înlauntrul meu gândurile cele ucigatoare.

De am si gresit, Mântuitorule, dar stiu ca esti iubitor de oameni; bati cu mila si Te milostivesti fierbinte; pe cel ce plânge îl vezi, si alergi ca un parinte, chemând pe cel ratacit.

Pe mine cel lepadat înaintea usilor Tale, Mântuitorule, macar la batrânete nu ma lasa în iad, desert, ci, mai înainte de sfârsit, ca un iubitor de oameni, da-mi iertare gresealelor.

Eu sunt cel cazut între tâlhari, în gându-rile mele; cu totul sunt ranit acum de ele si plin de bube; dar Tu însuti venind de fata, Hristoase Mântuitorule, vindeca-ma.

Preotul, vazându-ma mai înainte, a trecut de mine, si levitul, vazându-ma gol în nenorocire, nu m-a bagat în seama; iar Tu, Iisuse, Cel ce ai rasarit din Maria, venind de fata, miluieste-ma.

Mielule al lui Dumnezeu, Cel ce ai ridicat pacatele tuturor, ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca un milostiv, da-mi lacrimi de umilinta.

Vremea este a pocaintei, iar eu vin catre Tine, Facatorul meu; ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca un îndurat, da-mi iertare de gresealele.

Sa nu ma urasti, Mântuitorule, sa nu ma lepezi de la Fata Ta; ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca un milostiv, da-mi iertare de gresealele.

Gresealele mele cele de voie si cele fara de voie, Mântuitorule, cele vadite si cele ascunse, cele stiute si cele nestiute, toate iertându-le, ca un Dumnezeu, milostiveste-Te si ma mântuieste.

Din tinerete, Mântuitorule, poruncile Tale le-am lepadat, si mi-am trecut toata viata cu pofte, neîngrijindu-ma si lenevindu-ma; pentru aceasta strig Tie, Mântuitorule: macar la sfârsit mântuieste-ma.

Bogatia sufletului cheltuind-o întru pacate, pustiu sunt de virtuti crestinesti si, flamânzind, strig: Parinte al îndurarilor, apucând înainte, miluieste-ma.

Înaintea Ta cad, Iisuse;gresit-am Tie, milostiveste-Te spre mine; ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca un îndurat, da-mi lacrimi de umilinta.

Sa nu intri cu mine la judecata, vadind faptele mele, cercetând cuvintele si îndreptând pornirile; ci cu îndurarile Tale, trecând cu vederea rautatile mele, mântuieste-ma, Atotputernice.

Stih: Cuvioasa maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Tu-mi da har luminator, din osârdia ta cea dumnezeiasca de sus, ca sa scap de întunericul patimilor; si sa laud din inima faptele vietii tale cele frumoase, Marie.

Plecându-Te dumnezeiestilor legi ale lui Hristos, la Dânsul ai venit, lasând pornirile desfatarilor cele neoprite, si toata virtutea, ca pe una singura, cu multa cucernicie ai savârsit-o.

Stih: Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu rugaciunile tale, Andrei, scapa-ne de patimile cele fara de cinste si te rugam sa ne arati partasi acum împaratiei lui Hristos, pe noi cei ce te laudam pe tine, stralucite, cu credinta si cu dragoste.

Slava..., a Treimii:

Treime, Fiinta preaînalta, Careia ne închinam întru o Unime, ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca o milostiva, da-mi lacrimi de umilinta.

Si acum..., a Nascatoarei:

Nascatoare de Dumnezeu, nadejdea si ajutatoarea celor ce te lauda pe tine, ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca o stapâna curata, ma primeste pe mine cel ce ma pocaiesc.

Si iarasi se cânta în amândoua stranele irmosul: Ajutor si acoperitor...

Cântarea a 2-a:

Irmosul :

Ia aminte, Cerule, si voi grai; si voi lauda pe Hristos, Care a venit din Fecioara cu trup (de doua ori).

Miluieste-ma, Dumnezeule, miluieste-ma.

Ia aminte, cerule, si voi grai; pamântule, primeste în urechi glasul celei ce se poca-ieste lui Dumnezeu si-L lauda pe Dânsul.

Ia aminte, Dumnezeule, Mântuitorul meu, cu ochiul Tau cel blând, si primeste marturisirea mea cea calduroasa.

Mai mult decât toti oamenii, eu însumi am gresit Tie; ci Te milostiveste, Mântuito-rule, ca un Dumnezeu, spre faptura Ta.

Viforul rautatilor m-a cuprins, Milostive Doamne; ci, ca lui Petru, întinde-mi si mie mâna Ta.

Lacrimile desfrânatei, Îndurate, si eu le vars înaintea Ta; milostiveste-Te spre mine, Mântuitorule, cu îndurarea Ta.

Întunecatu-mi-am, frumusetea sufletului cu placerile poftelor, si cu totul toata mintea tarâna mi-am facut.

Ruptu-mi-am acum vesmântul cel dintâi, pe care mi l-ai tesut mie, Ziditorule, dintru început; si pentru aceasta zac acum gol.

Îmbracatu-m-am acum în haina rupta, pe care mi-a tesut-o mie sarpele cu sfatuirea, si ma rusinez.

Cautat-am la frumusetea pomului, si mi s-a amagit mintea; si acum zac gol si ma rusinez.

Lucrat-au pe spatele meu toti mai-marii rautatilor, lungind asupra mea faradelegea lor.

Pierdutu-mi-am frumusetea cea întâi-zidita si podoaba mea; si acum zac gol si ma rusinez.

Cusutu-mi-a haine de piele pacatul, golindu-ma de haina cea dintâi tesuta de Dumnezeu.

Îmbracat sunt cu îmbracaminte de rusine, ca si cu niste frunze de smochin, spre vadirea patimilor mele celor din bunavointa mea.

Îmbracatu-m-am urât cu haina împestrita-ta si sângerata rusinos, prin curgerea vietii celei cu patimi si iubitoare de desfatari.

Patat-am haina trupului meu, si am întinat cu totul podoaba cea dupa chipul si dupa asemanarea Ta, Mântuitorule.

Cazut-am întru întristarea patimi lor, si în stricaciunea cea materialnica; si pentru aceasta acum vrajmasul ma necajeste.

Viata iubitoare de cele materiale si iubitoare de averi alegând eu în loc de saracie, Mântuitorule, m-am împresurat acum cu sarcina grea.

Împodobitu-mi-am chipul trupului cu îmbracamintea de multe feluri a gândurilor rusinoase si sunt osândit.

Îngrijitu-m-am cu deadinsul numai de podoaba mea cea din afara, nebagând seama de cortul dinlauntru, cel dupa chipul lui Dumnezeu.

Facându-mi urâtenia chip patimi lor mele, prin pofte iubitoare de placeri, mi-am stricat frumusetea mintii.

Îngropat-am, Mântuitorule, cu patimile frumusetea chipului celui dintâi; dar ca pe drahma, oarecând, cautându-ma, asa ma afla.

Pacatuit-am ca si desfrânata si strig Tie: Eu însumi am gresit! Primeste, Mântuitorule, ca mir si lacrimile mele.

Alunecat-am în desfrânare ca David si m-am umplut de noroi; dar Tu, Mântuitorule, spala-ma si pe mine cu lacrimile mele.

Fii mie milostiv, strig Tie ca si vamesul; Mântuitorule, curateste-ma; ca nimeni din cei din Adam n-au gresit Tie, ca mine.

Nici lacrimi, nici pocainta nu am, nici umilinta; ci Tu însuti acestea, Mântuitorule, daruieste-mi-le, ca un Dumnezeu.

Usa Ta sa nu mi-o închizi atunci, Doamne, Doamne! Ci sa o deschizi mie, celui ce ma pocaiesc catre Tine.

Iubitorule de oameni, Cel ce voiesti ca toti sa se mântuiasca, Tu ma cheama si ma primeste ca un bun, pe mine cel ce ma pocaiesc.

Asculta suspinurile sufletului meu, si primeste picaturile ochilor mei, Doamne, si ma mântuieste.

A Nascatoarei:

Preacurata Fecioara, Nascatoare de Dum-nezeu, ceea ce una esti prea laudata, roaga-te îndelung, ca sa ne mântuim noi.

Alt canon

Irmosul:

Vedeti, vedeti! ca Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mana, si apa din piatra am izvorât de demult, în pustie, poporului Meu, cu singura dreapta si cu taria Mea .

Vedeti, vedeti! ca Eu sunt Dumnezeu; asculta, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce striga, si te departeaza de la pacatul cel dintâi; si te teme, ca de un judecator si Dumnezeu.

Cui te-ai asemanat, mult-pacatosule suflete? Numai lui Cain celui dintâi si lui Lameh aceluia? Ucigându-ti cu pietre trupul prin fapte rele, si omorându-ti mintea cu pornirile cele nebunesti.

Pe toti cei mai înainte de lege întrecându-i, o, suflete, lui Set nu te-ai asemanat, nici lui Enos ai urmat, nici lui Enoh cel ce a fost mutat la cer, nici lui Noe; ci te-ai aratat sarac de viata dreptilor.

Tu însuti, suflete al meu, ai deschis zavoarele mâniei Dumnezeului tau, si ti-ai înecat trupul, ca si tot pamântul, si faptele si viata; si ai ramas afara de corabia cea mântuitoare.

Barbat am ucis spre rana mie, si tânar spre vatamare, Lameh plângând a strigat; iar tu nu te cutremuri, o, suflete al meu, întinându-ti trupul si mintea patându-ti.

O, cum am râvnit lui Lameh, celui mai înainte ucigas! Sufletul ca pe un barbat, mintea ca pe un tânar si trupul ca pe un frate mi-am ucis, ca si Cain ucigasul, cu pornirile cele poftitoare de placeri.

Turn ti-ai închipuit sa zidesti, o, suflete, si întaritura sa faci poftelor tale, de n-ar fi oprit Ziditorul voile tale, si de n-ar fi surpat pâna la pamânt mestesugirile tale.

Plouat-a Domnul oarecând foc din cer, arzând faradelegea cea înfierbântata a sodomenilor; iar tu ti-ai a prins focul gheenei întru care va sa arzi, o, suflete.

Ranitu-m-am, vatamatu-m-am, iata sageti-le vrajmasului au patruns sufletul meu si trupul. Iata, ranile si bubele si zdruncina-turile striga, si vatamaturile mele cele de voie alese.

Cunoasteti si vedeti ca Eu sunt Dumnezeul, Cel ce ispitesc inimile, înfrânez cugetele si vadesc faptele, ard pacatele, judec pe orfan, pe smerit si pe sarac.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Întins-ai mâinile tale catre înduratul Dumnezeu, Marie, afundata întru adâncul rautatilor, si ti-a întins mâna de ajutor cu milostivire, ca si lui Petru, cautând cu adevarat întoarcerea ta.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu toata osârdia si cu dragoste ai alergat catre Hristos, urând calea cea dintâi a pacatului; si în pustiile cele neumblate hranindu-te, si poruncile Lui cele dumnezeiesti curat savârsind.

Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi!

Sa vedem, sa vedem, o suflete, iubirea de oameni a lui Dumnezeu si a Stapânului; pentru aceasta, mai înainte de sfârsit sa cadem înaintea Lui cu lacrimi, strigând: cu rugaciunile lui Andrei, Mântuitorule, milu-ieste-ne pe noi.

Slava..., a Treimii:

Treime fara început, nezidita, nedespartita Unime, primeste-ma pe mine cel ce ma pocaiesc, si ma mântuieste pe mine, cel ce am gresit; a Ta zidire sunt, nu ma trece cu vederea; ci ma iarta si ma izbaveste de osânda focului.

Si acum..., a Nascatoarei:

Preacurata Stapâna Nascatoare de Dumnezeu, nadejdea celor ce alearga la tine, si limanul celor înviforati, pe Milostivul si Facatorul si Fiul tau, fa-L îndurat, si mie cu rugaciunile tale.

Si iarasi se zice, în amândoua stranele, irmosul al doilea: Vedeti, vedeti...

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Pe piatra cea neclintita a poruncilor Tale, Hristoase, întareste inima mea (de doua ori).

Foc de la Domnul plouând, oarecând, a ars Domnul de demult pamântul sodomenilor.

În munte scapa, suflete, ca Lot acela si apuca si te izbaveste în Sigor.

Fugi de aprindere, o suflete! Fugi de arderea Sodomei! Fugi de pieirea cea din dumnezeiasca vapaie!

Marturisescu-ma Tie, Mântuitorule: paca-tuit-am, pacatuit-am Tie fara masura; dar lasa-mi, iarta-mi, ca un Îndurat.

Pacatuit-am Tie, eu singur pacatuit-am mai mult decât toti; Hristoase Mântuitorule, nu ma trece cu vederea.

Tu esti Pastorul cel Bun; cauta-ma pe mine mielul si, ratacit fiind, nu ma trece cu vederea.

Tu esti dulcele Iisus, Tu esti Ziditorul meu; întru Tine, Mântuitorule, ma voi îndrepta.

A Treimii:

Preasfânta Treime, Dumnezeul nostru, miluieste-ne pe noi.

O, Treime, Unime Dumnezeule, mântu-ieste-ne pe noi de înselaciune si de ispite si de primejdii!

A Nascatoarei:

Preasfânta Nascatoare de Dumnezeu miluieste-ne pe noi.

Bucura-te, pântece primitor de Dumne-zeu! Bucura-te, scaunul Domnului! Bucura-te, Maica vietii noastre.

Alt Canon

Irmosul:

Întareste, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clintita; ca Însuti esti sfânt si Domn (de doua ori).

Izvor de viata Te-am câstigat pe Tine, surpatorul mortii, si strig Tie din inima mea mai înainte de sfârsit: Gresit-am! Milosti-veste-Te si ma mântuieste.

Pacatosilor din vremea lui Noe am urmat, Mântuitorule, mostenind osândirea acelora, întru cufundarea potopului.

Gresit-am, Doamne, gresit-am Tie! Milostiveste-Te spre mine. Ca nu este cineva între oameni, din cei ce au gresit, pe care sa nu-l fi întrecut eu cu gresealele.

Lui Ham aceluia, batjocoritorul de tata, urmând, suflete, n-ai acoperit rusinea aproapelui, cu fata înapoi întorcându-te.

Binecuvântarea lui Sem nu ai mostenit, ticalosule suflete, si mostenire desfatata n-ai luat, ca Iafet în pamântul iertarii.

Din pamântul Haran, adica din pacat, iesi, suflete al meu, si vino la pamântul care izvoraste de-a pururea nestricaciune vie, pe care Avraam a mostenit-o.

De Avraam ai auzit, suflete al meu, care si-a lasat oarecând pamântul parintilor si s-a facut strain. Urmeaza si tu alegerii aceluia.

La stejarul din Mamvri ospatând patriarhul pe îngeri, a luat la batrânete vânatul fagaduintei.

Întelegând pe Isaac, ticalosule suflete al meu, ca a fost jertfit tainic jertfa noua, ca ardere de tot Domnului, urmeaza vointei lui.

Auzit-ai, suflete al meu, de Ismael, ca a fost izgonit ca un fecior din slujnica; trezeste-te, vezi, ca nu cumva pacatuind, sa suferi ceva asemenea.

Agarei, egiptencei celei de demult, te-ai asemanat, suflete, facându-te rob de buna-voia ta, si nascând semetia, ca pe un nou Ismael.

Scara lui Iacov o stii, suflete al meu, care s-a aratat de la pamânt spre cele ceresti; pentru ce n-ai avut treapta tare, credinta cea dreapta?

Preotului lui Dumnezeu, si împaratului celui înstrainat între oameni de viata lumii, urmeaza, adica asemanarii lui Hristos.

Sa nu te faci stâlp de sare, suflete, întorcându-te înapoi; sa te înfricoseze pilda Sodomei; sus în Sigor mântuieste-te!

De arderea pacatului fugi, suflete al meu, ca si Lot. Fugi de Sodoma si de Gomora; fugi de flacara a toata pofta cea nebuneasca.

Miluieste-ma, Doamne, miluieste-ma strig Tie, când vei veni cu îngerii Tai, sa rasplatesti tuturor dupa vrednicia faptelor.

Rugaciunea celor ce Te lauda pe Tine, Stapâne, nu o lepada; ci Te milostiveste, Iubitorule de oameni, si daruieste iertare celor ce se roaga Tie cu credinta.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cuprins sunt de tulburarea valurilor si de furtuna pacatelor. Dar tu, maica, mântuieste-ma acum si ma scoate la limanul dumnezeiestii pocainte.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Rugaciune cu osârdie aducând si acum, cuvioasa, catre prea milostiva Nascatoare de Dumnezeu, cu rugaciunile tale deschide-mi dumnezeiestile intrari.

Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu rugaciunile tale daruieste-mi si mie iertare datoriilor, o Andreie, arhiereule al Cretei; ca tu esti învatator preales al pocaintei.

Slava..., a Treimii:

Treime neamestecata, nezidita, Fire fara început, Care esti laudata în Treimea Fetelor, mântuieste-ne pe noi, care ne închinam stapânirii Tale cu credinta.

Si acum..., a Nascatoarei:

Pe Fiul cel fara de ani din Tatal, sub ani L-ai nascut, nestiind de barbat, Nascatoare de Dumnezeu. Minune straina! Ca alaptând, ai ramas fecioara.

Si iar irmosul: Întareste, Doamne...

Apoi sedealna, alcatuire a lui Iosif, glasul al 8-lea:

Podobie: Înviat-ai din morti...

Luminatori de Dumnezeu luminati, cei ce însiva ati fost vazatori ai Mântuitorului, luminati-ne pe noi cei ce suntem în întunericul vietii, ca sa umblam acum, ca în zi, cu bunacuviinta, întru lumina postului, alungând patimile cele de noapte, si sa vedem si noi luminatele Patimi ale lui Hristos, bucurându-ne.

Slava..., alta Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taina...

Apostoli, cei doisprezece de Dumnezeu alesi, aduceti acum rugaciune lui Hristos, ca sa trecem toti curgerea postului, savârsind rugaciuni cu umilinta, si savârsind virtuti cu osârdie; ca în acest chip sa ajungem sa vedem Învierea cea slavita a lui Hristos Dumnezeu, slava si lauda aducând.

Si acum..., a Nascatoarei:

Acelasi glas si podobie:

Nascatoare de Dumnezeu, roaga-te împre-una cu Apostolii, Fiului si Cuvântului lui Dumnezeu, Cel necuprins, Care S-a nascut în chip de negrait din tine mai presus de gând, sa daruiasca lumii pace curata si sa ne dea noua iertare pacatelor mai înainte de sfârsit, si sa învredniceasca pe robii tai împaratiei ceresti, pentru bunatatea Sa cea prea multa.

Apoi se citeste viata Preacuvioasei Maria Egipteanca, de la jumatate. Dupa aceasta, Tricântarea de Joi, fara metanii.

Cântarea a 4-a, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, auzul Tau si m-am temut, înteles-am lucrurile Tale si am slavit puterea Ta, Stapâne.

Apostolii lui Hristos cei luminati, care au vietuit cu înfrânare, usureaza noua vremea postului, cu dumnezeiestile lor mijlociri.

Organul cel cu douasprezece coarde, ceata cea dumnezeiasca a ucenicilor, a cântat cântarea de mântuire, tulburând cântarile cele viclene.

Cu ploile duhului ati adapat toata lumea, alungând, preafericitilor, seceta multimii zeilor.

A Nascatoarei:

Mântuieste-ma pe mine, cel care ma smeresc, care am vietuit cu semetie, tu care ai nascut pe Cel ce a înaltat firea cea smerita, Preacurata.

Alta Tricântare, acelasi glas:

Irmos: Auzit-am Doamne...

Preacinstita ceata a Apostolilor, îndeamna-te a ruga pe Ziditorul tuturor ca sa ne miluiasca pe noi, care te laudam pe tine.

Fiind ca niste lucratori ai lui Hristos, Apostoli, si lucrând cu dumnezeiescul Cuvânt, toata lumea, l-ati adus totdeauna roade.

Vie v-ati facut lui Hristos, Celui cu adevarat iubit; ca ati izvorât în lume vinul Duhului, Apostoli.

A Treimii:

Preasfânta Treime, Dumnezeul nostru, slava Tie.

Sfânta Treime asemanatoare, Care esti mai presus stapânitoare, cea preaputernica, Parinte, Cuvântule si Duhule Sfinte, Dumne-zeule, lumina si viata, pazeste turma Ta.

A Nascatoarei:

Preasfânta Nascatoare de Dumnezeu, miluieste-ne pe noi.

Bucura-te, scaun în chipul focului. Bucura-te, sfesnic purtator de faclie. Bucura-te, muntele sfintirii, chivotul vietii, cortul Sfintei Sfintelor.

Alt canon

Irmosul:

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, si s-a temut: ca aveai sa Te nasti din Fecioara, si oamenilor sa Te arati, si a grait: Auzit-am auzul Tau si m-am temut; slava puterii Tale, Doamne (de doua ori).

Lucrurile Tale nu le trece cu vederea, zidirea Ta nu o parasi, Drepte Judecatorule; ca de am si pacatuit eu însumi ca un om, si mai mult decât tot omul, Iubitorule de oameni, dar ai putere ca un Domn al tuturor a ierta pacatele.

Se apropie, suflete, sfârsitul, se apropie si nu te îngrijesti, nu te pregatesti; vremea se scurteaza, scoala-te; aproape lânga usi este Judecatorul: ca un vis, ca o floare trece vremea vietii. Pentru ce în desert ne tulburam?

Desteapta-te, o, sufletul meu! Ia seama faptelor tale pe care le-ai facut, si adu-le la vedere; varsa picaturi de lacrimi; spune cu îndrazneala faptele tale si cugetele tale lui Hristos, si te îndrepteaza.

N-a fost în viata pacat, nici fapta, nici rautate, pe care sa nu le fi savârsit eu, Mântuitorule, cu mintea si cu cuvântul, cu vointa si cu gândul si cu stiinta, si cu fapta pacatuind, ca altul nimeni nici odinioara.

Din aceasta m-am judecat, din aceasta m-am osândit, eu, ticalosul, adica din cugetul meu, decât care nimic nu este în lume mai puternic; Judecatorule, Mântuitorul meu si cunoscatorule, cruta-ma, izbaveste-ma si ma mântuieste pe mine robul Tau.

Scara pe care a vazut-o de demult marele între patriarhi, suflete al meu, este aratarea suirii celei de lucrare si a înaltarii gândului; deci, de voiesti sa vietuiesti cu lucrarea si cu cunostinta si cu înaltarea gândului, înnoieste-te.

Arsita zilei a rabdat patriarhul pentru lipsa si frigul noptii a suferit, în toate zilele facând câstig; pastorind, trudindu-se si slujind, ca sa-si ia amândoua femeile.

Prin doua femei întelege, fapta si cuno-stinta întru înalta gândire: prin Lia fapta, ca ceea ce a fost cu multi copii. Iar prin Rahela, gândirea, ca cea mult-ostenitoare. Ca fara de osteneli nici fapta, nici gândirea nu se vor savârsi, suflete.

Privegheaza, o, suflete al meu, si te fa deosebit, ca cel mare între patriarhi; ca sa dobândesti fapta cu gândirea cea înalta; ca sa te faci minte vazatoare de Dumnezeu, sa ajungi în norul cel neapus cu gândirea, si sa te faci negutator de lucruri mari.

Pe cei doisprezece patriarhi nascându-i cel mare între patriarhi, ti-a facut tie tainic, suflete al meu, scara spre suirea cea de fapta, pe fiii sai, ca pe niste temeiuri si trepte, ca niste suisuri preaîntelepteste asezându-i.

Lui Esau cel urât asemânându-te, suflete, ai dat amagitorului tau întâia nastere, a frumusetii celei dintâi; si de la binecuvân-tarea parinteasca ai cazut, si îndoit te-ai amagit, ticalosule, cu fapta si cu gândirea; pentru aceasta acum pocaieste-te.

Edom s-a chemat Esau, pentru marea înversunare a amestecarii cu femei. Caci cu neînfrânarea pururea aprinzându-se si cu placerile întinându-se, Edom s-a numit, care înseamna: înfierbântarea sufletului celui iubitor de pacate.

De Iov cel de pe gunoi auzind, o, suflete al meu, ca s-a îndreptatit, n-ai râvnit barbati-ei aceluia, n-ai avut taria gândului lui, întru toate care ai cunoscut, în cele ce ai stiut si în cele ce te-ai ispitit; ci te-ai aratat nerabdator.

Cel ce era mai înainte pe scaun, acum se vede gol în gunoi, cu rani; cel cu multi fii si marit, de naprasna fara de fii si de casa lipsit; ca socotea gunoiul palat si ranile margaritar.

Dupa vrednicia împarateasca fiind îmbracat cu diadema si cu porfira, omul cel cu multa avere, si dreptul cel îndestulat de bogatie si de animale, degrab saracind de avere si de stare si de împaratie s-a lipsit.

De a fost acela drept si fara prihana mai mult decât toti, si n-a scapat de cursele si viclesugurile înselatorului, dar tu, fiind iubitor de pacate, ticaloase suflete, ce vei face de se va întâmpla sa vina asupra ta ceva din cele negândite?

Trupul mi-am spurcat, duhul mi-am întinat, peste tot m-am ranit; dar ca un doctor, Hristoase, amândoua prin pocainta mi le tamaduieste. Spala-le, curateste-le, Mântuitorul meu, arata-le mai curate decât zapada.

Trupul Tau si sângele pentru toti Ti-ai pus, Cuvinte, rastignindu-Te; trupul, adica ca sa ma înnoiesti, iar sângele ca sa ma speli. Duhul ti-ai dat ca sa ma aduci, Hristoase, Parintelui Tau.

Savârsit-ai mântuirea în mijlocul pamântului, Facatorule, ca sa ne mântuim; de bunavoie pe cruce ai fost rastignit si Edenul cel ce se încuiase s-a deschis; cele de sus si cele de jos, faptura si toate neamurile mântuindu-se, se închina Tie.

Fie-mi mie scaldatoare sângele cel din coasta Ta, totodata si bautura si apa iertarii ce a izvorât, ca sa ma curatesc cu amândoua, ungându-ma si bând, si ca o ungere si bautura, Cuvinte, cuvintele Tale cele de viata.

Gol sunt, spre a intra în camara mirelui, gol sunt si spre a merge la nunta si la cina; candela mi s-a stins, fiind fara de untdelemn, camara mi s-a închis dormind eu. Cina s-a mâncat; iar eu fiind legat de mâini si de picioare, am fost lepadat afara.

Biserica a câstigat pahar coasta Ta cea purtatoare de viata, din care a izvorât noua îndoit izvorul iertarii si al cunostintei; spre închipuirea celei vechi si a celei noi, a amânduror legilor, Mântuitorul nostru.

Timpul vietii mele este scurt, si plin de dureri si de viclesug, dar întru pocainta primeste-ma si întru cunostinta ma cheama, ca sa nu ma fac câstig si mâncare celui strain; Mântuitorule, Tu Însuti ma miluieste.

Falnic sunt acum si semet, cu inima în desert si în zadar. Sa nu ma osândesti împreuna cu fariseul; ci mai ales da-mi smerenia vamesului, Unule Îndurate, drepte Judecatorule, si cu acesta împreuna ma numara.

Stiu, Îndurate, ca am gresit, de am ocarât vasul trupului meu; ci întru pocainta ma primeste, si întru cunostinta ma cheama, ca sa nu ma fac câstig, nici mâncare celui strain. Ci Tu Însuti, Mântuitorule, ma miluieste.

Însumi idol m-am facut, vatamându-mi cu poftele sufletul meu. Ci întru pocainta ma primeste, si întru cunostinta ma cheama, ca sa nu ma fac câstig, nici mâncare celui strain. Ci Tu Însuti, Mântuitorule, ma miluieste.

N-am auzit glasul Tau, n-am ascultat Scriptura Ta, Datatorule de lege. Ci întru pocainta ma primeste, si întru cunostinta ma cheama, ca sa nu ma fac câstig, nici mâncare celui strain. Ci Tu Însuti, Mântuitorule, ma miluieste.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Petrecând viata fara de trup, cuvioasa, fiind cu trup, ai luat mare har de la Dumnezeu cu adevarat, ca sa folosesti celor ce te cinstesc cu credinta. Pentru aceasta ne rugam tie, izbaveste-ne pe noi cu rugaciunile tale de toate încercarile.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Întru adânc de necuviinte mari pogorân-du-te, nu te-ai oprit acolo, ci te-ai suit cu gând mai bun în chip lamurit la virtutea cea desavârsita prin fapta, minunând, Cuvioasa Maica Marie, firea îngereasca.

Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andrei, lauda parintilor, nu uita rugând cu rugaciunile tale, de fata fiind tu, pe Treimea cea înalt dumnezeiasca, ca sa ne izbavim de osânda, cei ce te chemam pe tine, dumnezeiescul ocrotitor si podoaba Cretei.

Slava..., a Treimii:

Nedespartita în fiinta, neamestecata în Fete, Dumnezeu Te cunosc pe Tine Dumnezeire, una în Treime, ca pe Ceea ce esti întocmai cu împaratia si întocmai cu tronul; si strig Tie cântarea cea mare, ce se cânta întreit întru cele de sus.

Si acum..., a Nascatoarei:

Irmosul:

Nasterea zamislirii celei fara de samânta este netâlcuita; rodul Maicii celei fara de barbat este nestricat; ca nasterea lui Dumnezeu înnoieste firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o maica mireasa a lui Dumnezeu, cu dreapta credinta te marim .

Mintea s-a ranit, trupul s-a trândavit, duhul boleste; cuvântul a slabit, viata s-a omorât, sfârsitul este lânga usi. Pentru aceasta, ticalosul meu suflet, ce vei face când va veni Judecatorul sa cerceteze ale tale?

Adusu-ti-am aminte, suflete, de la Moise facerea lumii, si toata Scriptura cea asezata de acela; care îti povesteste tie de cei drepti si de cei nedrepti; din care celor de al doilea, adica celor nedrepti ai urmat, o, suflete, pacatuind lui Dumnezeu, iar nu celor dintâi.

Legea a slabit, Evanghelia nu lucreaza si toata Scriptura în tine nu este bagata în seama; profetii au slabit si tot cuvântul Celui Drept. Si ranile tale, o, suflete al meu, s-au înmultit, nefiind doctor care sa te însanatoseze.

Pildele Scripturii celei noi îti aduc tie, ca sa te duca pe tine, suflete, spre umilinta; râvneste dar dreptilor, iar de pacatosi te leapada, si îndupleca pe Hristos cu rugaciunile tale, cu postul, cu curatia si cu smerenia.

Hristos S-a facut prunc, împreunându-Se cu mine prin trup, si toate câte sunt ale firii, cu voia le-a plinit, afara de pacat, aratându-ti tie, o, suflete, pilda si chipul smereniei Sale.

Hristos S-a facut om, chemând la pocainta pe tâlhari si pe desfrânate. Suflete, pocaieste-te, ca s-a deschis usa împaratiei acum, si o apuca mai înainte fariseii si vamesii si desfrânatii, pocaindu-se.

Hristos pe magi i-a mântuit, pe pastori i-a chemat, multimea pruncilor a facut-o mucenici, pe batrânul l-a slavit si pe vaduva cea batrâna. Carora n-ai râvnit, suflete, nici faptelor, nici vietii; dar vai tie, când vei fi judecat!

Postind Domnul patruzeci de zile în pustie, mai pe urma a flamânzit, aratând firea cea omeneasca. Suflete, nu te lenevi; de va navali asupra ta vrajmasul, alunga-l cu rugaciuni si cu postire, departe de la picioarele tale.

Hristos era ispitit, diavolul Îl ispitea, aratându-I pietrele ca sa le faca pâini. În munte L-a suit sa vada toate împaratiile lumii într-o clipita. Teme-te, o, suflete, de înselaciune; trezeste-te, roaga-te în tot ceasul lui Dumnezeu.

Turtureaua cea iubitoare de pustie, sfesnicul lui Hristos, glasul celui ce striga a glasuit, predicând pocainta: Irod a savârsit faradelege cu Irodiada. Vezi dar, suflete al meu, sa nu te prinzi în cursele celor fara de lege, ci degrab îmbratiseaza pocainta.

În pustie a locuit Înaintemergatorul harului, si Iudeea toata si Samaria auzind, au alergat si si-au marturisit pacatele lor bucuros, botezându-se; carora tu, suflete, n-ai urmat.

Nunta cinstita este si patul neîntinat, ca Hristos amândoua le-a binecuvântat mai înainte, ospatându-Se trupeste, si în Cana Galileii la nunta apa în vin prefacând, aratând întâia minune, ca tu sa te prefaci, o, suflete.

Hristos a întarit pe slabanogul cel ce si-a ridicat patul, si pe tânarul cel mort l-a înviat, pe fiul vaduvei si pe al sutasului si, samarinencei aratându-Se, a închipuit mai înainte tie, suflete, închinarea în Duh.

Pe ceea ce-i curgea sânge a tamaduit-o Domnul cu atingerea de poala Lui; pe cei leprosi i-a curatit, pe orbi i-a luminat si pe cei schiopi i-a îndreptat; pe surzi, pe muti si pe cea gârbovita pâna la pamânt, i-a tamaduit cu cuvântul, ca tu sa te mântuiesti, ticaloase suflete.

Bolile tamaduind, saracilor a bine vestit Hristos-Cuvântul. Pe schiopi i-a vindecat, împreuna cu vamesii a mâncat si cu pacatosii S-a amestecat; sufletul fiicei lui Iair, celei moarte mai dinainte, l-a întors cu atingerea mâinii.

Vamesul s-a mântuit si pacatoasa s-a înteleptit; iar fariseul, laudându-se, s-a osândit. Ca vamesul striga: milostiveste-Te; si pacatoasa: miluieste-ma. Iar fariseul se îngâmfa strigând: Dumnezeule, multumescu-Ti, si celelalte graiuri ale nebuniei lui.

Zaheu vames a fost, dar s-a mântuit; si fariseul Simon s-a înselat, si pacatoasa si-a luat dezlegare de iertare, de la Cel ce are puterea a ierta pacatele; careia sîrguieste de urmeaza, suflete.

N-ai râvnit pacatoasei, o, ticalosul meu suflet, care luând alabastru cu mir, cu lacrimi a uns picioarele Domnului, si cu parul le-a sters. Caci i-a rupt zapisul pacatelor ei cele de demult.

Cetatile carora le-a dat Hristos bunavestire, stii, suflete al meu, cum au fost blestemate; teme-te de pilda, sa nu te faci ca acelea; pe care asemanându-le Stapânul cu Sodoma, pâna la iad le-a osândit.

Sa nu te arati, o, suflete al meu, mai rau pentru deznadajduire, auzind credinta cananeencei, pentru care cu cuvântul lui Dumnezeu s-a tamaduit fiica ei. Striga din adâncul inimii, ca si aceea lui Hristos: Fiul lui David, mântuieste-ma si pe mine.

Milostiveste-Te, mântuieste-ma, Fiul lui David, miluieste-ma, Cel ce ai tamaduit cu cuvântul Tau pe cei îndraciti, si glasul cel milostiv, ca si tâlharului, graieste-mi: Amin zic tie, cu Mine vei fi în rai, când voi veni întru slava Mea.

Un tâlhar Te-a hulit; un tâlhar ca Dumnezeu Te-a cunoscut. Ca amândoi împreuna pe cruce erau spânzurati. Dar, o, mult-Îndurate! Ca si tâlharului celui credincios, care Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu, deschide-mi si mie usa slavitei Tale împaratii.

Faptura s-a mâhnit vazându-Te rastignit; muntii si pietrele de frica s-au despicat, pamântul s-a cutremurat si iadul s-a golit; si s-a întunecat lumina zilei, vazându-Te pe Tine, Iisuse, cu trupul pe Cruce pironit.

Roade vrednice de pocainta nu cere de la mine; ca taria mea întru mine a lipsit. Daruieste-mi inima pururea umilita, si saracie duhovniceasca; ca sa-Ti aduc acestea ca o jertfa primita, Unule, Mântuitorule.

Judecatorul meu si cunoscatorule, Cel ce va sa vii iarasi cu îngerii sa judeci lumea toata; atunci vazându-ma cu ochiul Tau cel blând, sa Te milostivesti si sa ma miluiesti, Iisuse, pe mine care am gresit mai mult decât toata firea omeneasca.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Toate cetele îngeresti si adunarile omenesti le-ai uimit cu viata ta cea minunata; ca cei fara de trup vietuind si firea covârsind; pentru care ca si cum ai fi fost fara materie, te-ai suit cu picioarele pe apa, Marie, si Iordanul ai trecut.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Fa milostiv pe Ziditorul pentru noi, cei ce te laudam pe tine, Cuvioasa Maica, sa ne izbaveasca de rautati si de necazurile care ne împresoara. Ca izbavindu-ne din încercari, sa marim neîncetat pe Domnul, Cel ce te-a slavit pe tine.

Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andrei cinstite si Parinte de trei ori fericite, pastorul Cretei, nu înceta rugându-te pentru cei ce te lauda, ca sa ne izbavim de toata mânia, necazul si stricaciunea, si de greseale de neînchipuit, noi cei care cinstim pururea pomenirea ta cu credinta.

Slava..., a Treimii:

Treime de o fiinta, Unime în trei ipostasuri, pe Tine Te laudam; pe Tatal slavind, pe Fiul slavind si Duhului închinându-ne, unui Dumnezeu într-o fire cu adevarat; viata si vieti, împaratiei celei fara de sfârsit.

Si acum..., a Nascatoarei:

Cetatea ta pazeste-o, Preacurata Nascatoare de Dumnezeu; ca în tine aceasta cu credinta împaratind, în tine se si întareste, si prin tine biruind, înfrânge toata încercarea, dezarmeaza pe vrajmasi si îndrepteaza pe supusii ei.

Si iarasi irmosul: Nasterea zamislirii celei...

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNA

Stihira zilei, de doua ori, pe glasul al 8-lea:

Calcând în caile cele tâlharesti, suflete al meu, greu te-ai ranit de pacatele tale, dându-te vrajmasilor celor nebuni; ci având vreme acum cu umilinta striga: Nadejdea celor fara de nadejde, viata celor deznadajduiti, Mântuitorule, ridica-ma si ma mântuieste.

A mucenicilor:

Cu platosa credintei îmbracându-va bine si cu chipul Crucii întrarmându-va, ostasi puternici v-ati aratat; tiranilor barbateste ati stat împotriva, si înselaciunea diavolului ati surpat; biruitori facându-va, cununilor v-ati învrednicit. Rugati-va totdeauna pentru noi, ca sa mântuiasca sufletele noastre.

Slava..., Si acum..., a Nascatoarei:

Primeste graiurile robilor tai, Preacurata Fecioara Nascatoare de Dumnezeu, si te roaga neîncetat, sa se daruiasca noua dezlegare de pacate si pace.

Si se citeste si Ceasul întâi, fara catisma.

Dupa Sfinte Dumnezeule..., se zice la toate Ceasurile Condacul: Suflete al meu, suflete al meu...